

zaaknummer 2012 T 728

30 augustus 2013

Meldpunt RKK

Ingek. 02 SEP. 2013

Meldingsnummer:

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op _____
domicilie kiezende bij haar juridisch adviseur,
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mevrouw mr. T.A. Hekster, advocaat te Utrecht,

tegen:

_____ geboren op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
lid van de orde van de Norbertijnen
juridisch adviseur: mevrouw mr. A.M.W. Verdegaal.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 18 februari 2013. Op 3 mei 2013 is bij de griffie een verweerschrift op het klaagschrift ingekomen. Op 14 mei 2013 is er op grond van artikel 12.2 van de Procedure een reactie binnengekomen van abt van de

Vervolgens is er nog verschillende correspondentie ontvangen, die hier niet nader zal worden gespecificeerd.

Op 1 augustus 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen met haar echtgenoot, de heer _____; Klaagster heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. T.A. Hekster.

Aangeklaagde is verschenen met een vriend, _____ en met zijn juridisch adviseur mr. A.M.W. Verdegaal. Ook is de heer _____, voornoemd verschenen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Toen klagster 18 jaar oud was (in 1980) heeft zij voor het eerst een bezoek gebracht aan _____. Klagster bezocht deze abdij van de orde van de Norbertijnen met haar vriendin in het kader van een kennismakingsweekend met het kloosterleven. Aangeklaagde was een van de gasten-paters in de Abdij. Hij ontfermde zich over klagster en haar vriendin gedurende hun weekend op de Abdij. Jaren later is klagster opnieuw naar de Abdij _____ gegaan toen zij vast kwam te zitten in haar leven en thuis niet terecht kon

m.2 -
10-09-13
wl

met haar verhaal. Klaagster voelde zich toen heel onveilig in haar omgeving vanwege overlast van aan drugs en alcohol verslaafde burens. Daar kwam bij dat klaagster worstelde met haar studie, met haar levensbeschouwelijke zoektocht en zij had ook heel veel moeite met de mannen die zij op haar pad trof en die kennelijk uitsluitend geïnteresseerd waren in seks en niet in een serieuze relatie.

2.2. Klaagster was ook toen van harte welkom in de Abdij. Zij heeft daar wel een week mogen verblijven. Het was opnieuw aangeklaagde die zich over haar ontfermde. Aangeklaagde vertelde klaagster dat zij veel rust en veel liefde nodig had. Ook klaagster voelde dat dit was wat zij nodig had. Klaagster heeft tijdens haar verblijf op de Abdij volop meegedraaid met het kloosterleven. Ook zij ging dus drie keer per dag bidden. Klaagster vond haar verblijf in de Abdij heel fijn. Zij was heel gelukkig met de steun van en de gesprekken met aangeklaagde. Van aangeklaagde moest zij toch weer terug naar , het gewone leven weer in. Zij was en bleef van harte welkom om terug te komen. De deur stond voor haar altijd open. Klaagster is in de tijd die daarop volgend in haar herinnering zeker 1x per maand naar de Abdij teruggegaan en bleef dan steeds overnachten. Zij sprak dan opnieuw veel met aangeklaagde. Bij hem kon zij altijd terecht. Dat was vanzelfsprekend bijzonder waardevol voor klaagster. Zij heeft voor haar gevoel urenlang doorgebracht in de kamer van aangeklaagde. Klaagster had het gevoel dat hij oprecht in haar problemen geïnteresseerd was en werkelijk met haar mee zocht naar oplossingen. Klaagster vertrouwde aangeklaagde zonder meer. Het was niet moeilijk om aangeklaagde te vertrouwen. Aangeklaagde had een ongelooflijk groot natuurlijk overwicht. Om aangeklaagde kon je niet heen.

2.3. Op een avond eindigde een gesprek tussen aangeklaagde en klaagster omdat klaagster wilde gaan slapen. Aangeklaagde liep met klaagster mee naar haar gastenkamer. Aangeklaagde ging op haar bed liggen en vroeg haar hem te zoenen en hem te bevredigen met haar hand totdat hij klaar kwam. Klaagster heeft dit gedaan. Het voelde alsof zij niet anders kon. Op de vraag van aangeklaagde of zij wilde, dat hij ook iets bij haar deed, heeft klaagster negatief geantwoord. Aangeklaagde heeft zich daar ook aan gehouden. Zij weet niet meer hoe en wanneer zij toen weer naar huis is gegaan. Vervolgens bleef klaagster de Abdij wel nog regelmatig bezoeken. Of er in die periode nog vaker seksuele handelingen hebben plaatsgevonden, kan klaagster zich niet goed meer herinneren. Zij sluit dat echter niet uit. De contacten tussen aangeklaagde en klaagster zijn verbroken toen aangeklaagde haar op een dag in . waar zij toen woonde bezocht en klaagster hem toen de seksuele handelingen wel durfde te weigeren. Aangeklaagde werd daarop heel boos en is weggegaan. Later is er slechts nog een briefwisseling geweest, waarop het contact definitief is verbroken.

2.4. Het misbruik heeft in de jonge jaren van klaagster tot in seksueel opzicht zeer problematische relaties geleid. Het misbruik, en het 'wegstoppen' daarvan, heeft in eerste instantie tot eenzaamheid en schaamte geleid. Na verloop van tijd kreeg klaagster ook last van depressies. Zij is toen opgevangen door een crisisteam bij . Hierna is klaagster bij een vriendin in huis verbleven zodat een opname uit kon blijven. Zij was in die periode genooddaakt om veel medicatie te gebruiken. Gelukkig kon klaagster even later weer naar haar gezin terugkeren, waar de thuiszorg haar vervolgens ondersteunde. Het gaat nu stukken beter met klaagster. Zij is goed op weg met de verwerking van het misbruik. Echter, zij moet nu de chaos waarin ze terecht kwam reorganiseren, zichzelf hervinden en haar hart weer durven te volgen. Klaagster vindt het heel pijnlijk om te zien dat het misbruik ook invloed heeft op haar relatie met haar kinderen. Klaagster wil hen graag vertrouwen meegeven, maar klaagster weet als geen ander dat vertrouwen kan worden misbruikt. Klaagster worstelt ook met het doorgeven van het christelijk geloof. Ze vindt het erg dat zij tengevolge van het misbruik ook in een levensbeschouwelijke crisis is terechtgekomen, terwijl zij juist in zware tijden zo graag weer 'gewoon' naar de kerk zou willen gaan.

2.5. Klaagster heeft behoefte aan herstel, steun en erkenning. Zij wenst erkenning van hetgeen haar is overkomen alsmede erkenning dat haar dit nooit had mogen gebeuren. Daarnaast hoopt klaagster dat deze melding kan helpen tot het stoppen van dit soort misbruik.

3. Het verweer (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde heeft in zijn verweerschrift erkend dat hij in de periode 1984 – 1986 seksueel contact heeft gehad met klaagster. In het najaar van 1984 is het na enige wederzijdse omhelzingen en kussen verder gegaan; aangeklaagde raakte opgewonden en hij heeft klaagster, na strelingen over zijn geslachtsdeel, gevraagd hem af te trekken. Bij verdere bezoeken in de periode tussen het tweede gedeelte van 1984 tot in de loop van 1986 heeft aangeklaagde klaagster gevraagd hem over zijn geslachtsdeel te strijken. Dit strijken gebeurde over de broek van aangeklaagde heen. Aangeklaagde schat dat er ongeveer 10 à 15 keer een dergelijk seksueel contact tussen hen heeft plaatsgevonden. Aangeklaagde voelde hierbij soms enige tegenzin van de kant van klaagster. Het voorgaande spijt aangeklaagde zeer, mede gezien de pijn en het verdriet welke deze gebeurtenissen bij klaagster hebben aangericht. Hij heeft ook erkend dat dit contact heeft plaatsgevonden in een pastorale context. Voor de daaraan inherente afhankelijkheidsrelatie heeft aangeklaagde toen te weinig oog gehad. Aangeklaagde is klaagster gaan ervaren als een vriendin. Ter zitting heeft aangeklaagde verklaard dat hij nogmaals zijn excuses wil aanbieden en oprechte spijt wil betuigen aan klaagster vanwege zijn seksueel contact met haar, waarbij aangeklaagde zowel haar grenzen als ook zijn eigen grenzen heeft overschreden. Aangeklaagde vindt het erg dat hij nooit geweten heeft dat zijn handelswijze van destijds aan klaagster zoveel schade zou berokkenen. Aangeklaagde schaamt zich. Aangeklaagde hoopt dat klaagster met haar gezin in de toekomst nog veel licht en levensgeluk geschonken zal worden en dat zij aangeklaagde ooit zal kunnen vergeven.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De Klachtencommissie moet beoordelen of aannemelijk is geworden dat de gebeurtenissen die klaagster schetst, hebben plaatsgevonden. Deze vraag moet bevestigend worden beantwoord. De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de oprechte en gedetailleerde verklaring van klaagster zowel in het klaagschrift alsook ter zitting. Daar komt bij dat aangeklaagde in zijn verweerschrift, maar ook ter zitting, heeft bevestigd dat de door klaagster gestelde seksuele handelingen hebben plaatsgevonden en ook dat er vaker seksuele handelingen tussen hen hebben plaatsgevonden. Dat klaagster slechts over één keer in haar klaagschrift heeft verklaard, komt mogelijkerwijs doordat klaagster deze herinneringen bij de verwerking van haar verleden heeft verdrongen. Gelet op het voorgaande is het voor de

Klachtencommissie aannemelijk geworden dat aangeklaagde klaagster meerdere keren (innig) heeft omhelsd, gezoend en over zijn geslachtsdeel heeft laten strijken, maar ook dat klaagster aangeklaagde, eenmalig op diens verzoek, heeft bevredigd met haar hand. De Klachtencommissie wil verder nog opmerken dat zij wel wil aannemen dat er sprake was van vriendschappelijke gevoelens van aangeklaagde richting klaagster, maar dit neemt, zoals aangeklaagde zelf inmiddels ook heeft ingezien, niet weg dat aangeklaagde zich verre had moeten houden van het aangaan van een seksuele relatie met klaagster ten tijde van de pastorale relatie.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van het misbruik een jonge vrouw die vast zat in haar leven en thuis niet terecht kon met haar verhaal en om die reden een veilige plek zocht die haar rust zou geven. Aangeklaagde was voor haar iemand waar zij tegenop keek en waarin zij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5. Er zijn door de Orde reeds disciplinaire maatregelen tegen aangeklaagde genomen. Gelet daarop zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klaagster is aangedaan. Aangeklaagde heeft daartoe zelf een eerste stap gedaan door zijn verweerschrift te beginnen met het erkennen van het seksueel misbruik en het betuigen van spijt. Ook ter zitting heeft aangeklaagde een – bij de Klachtencommissie oprecht overgekomen – verklaring voorgelezen waaruit zijn spijt blijkt ten aanzien van het seksuele contact, maar ook voor de pijn en het leed dat aangeklaagde daarmee bij klaagster heeft veroorzaakt.

4.6. Over financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klaagster zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Abt van de Abdij de klacht gegrond te verklaren en zich in te spannen te doen wat in zijn macht ligt om het leed van klaagster te verzachten.

Dit advies is vastgesteld op 30 augustus 2013 door mr. M.J.D. van Reenen-Stroebel, voorzitter, drs. Th.M. Bronzwaer en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door mr. M. van der Meulen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klaagster en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klagster verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.